

[Hans Hansen (Rørby).]

vil i bedste Fald kun betyde, at nogle enkelte faar Fordel paa hele Samfundets Bekostning. Jeg mener selvfølgelig ikke, at Ministeren skal lade være med denne Jagt; han kan jo ikke lade Husene ligge, som de ligger. Men Forholdene skal tilrettelægges saaledes, at der bliver Interesse for sundere Bydele, og det kan ikke gennemføres, hvis man ikke viderefører Loven og inddrager Værdistigningen, hvad der er Betingelsen for, at en ordentlig Byplan kan lægges. Det er det, jeg mener og ogsaa har sagt. Det er rigtigt, at jeg paa det Omraade lider af en vis ulykkelig Kærlighed til den højt-ærede Minister; jeg havde ventet, at han for længe siden skulde have gjort sin Indflydelse gældende her. Nu glæder jeg mig over, at han har lovet, at det skal ske, og saa er der jo ingen Grund til yderligere at kritisere.

Det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen er der kun Grund til at glæde sig over. Han sagde, man skulde inddrage den samfundskabte Grundværdistigning. Det er rigtigt, men jeg ved ikke, om det ærede Medlem mener, vi skal blive staaende ved det, der muligvis sker i Fremtiden. Al Grundværdistigning er jo skabt paa samme Maade. Men det er kun glædeligt, at det nu synes at dæmre for det ærede Medlem, for det er jo ikke det, som den kommunistiske Opfattelse hidtil har dækket. Det er kun glædeligt, at han nu er paa Vej i den rigtige Retning.

Indenrigsministeren (Bertel Dahlgaard):

Jeg har ikke sagt til det ærede Medlem Hr. Hans Hansen (Rørby), at alt, hvad han sagde, var Filosofi, men at en alt for stor Del af det var det. Almindelige filosofiske Betragtninger kan have deres Værdi, men de fører ofte ud i Udtalelser, der faar Skær af at have generel Betydning, skønt de kun bygger paa Enkeltilfælde, og saadan var netop det ærede Medlems Bemærkning om, at Livet lader sig ikke lægge i Ramme. Jo, selvfølgelig lader Livet sig lægge i Ramme. Hele Kulturudviklingen bestaar i, at Livet lægges i Ramme i Kraft af det organiserede Samfunds Tilrettelæggelse og Afstikning af Rammer paa mangfoldige Omraader. Det er jo Fremskridtet. (*Hans Hansen [Rørby]: Ikke ved Hanstholm!*). Det kommer jeg til nu. Det ærede Medlem anfører som Bevis for sin Paastand en Disposition, som han mener har været forkert. Det er da ikke noget Bevis for en almindelig Bemærkning som den, at Livet ikke lader sig lægge i Ramme. Det kan være et Bevis for, at man har handlet

forkert i dette Tilfælde — om man har det eller ikke, skal jeg ikke komme ind paa.

Det er rigtigt, at der opstaar Grundværdistigning langs S-Banen, og at en Del af den indkasseres af Staten, hvad der for Resten ikke var sket, hvis det ærede Medlem havde faaet sin Vilje i 1933, for i saa Fald vilde Grundværdistigningsloven dengang ikke være blevet gennemført; det er altsaa mig, der er Aarsag til, at den indkasseres, medens det ærede Medlem har modarbejdet dette, men det er en Geschichte for sig.

Det ærede Medlem Hr. Krag sagde, at naar der er en saa stor Interesse for Byplansagen, som jeg har hævdet, skulde det jo være overflødig at give Ministeren Bemyndigelse til at paalægge en Kommune at udarbejde en Byplan. Ikke paa nogen Maade. Jeg har aldrig tænkt mig, at Resultatet af denne Lov skulde være, at Hovedparten af Byplaner fremkom ved Paabud fra Ministeriet. Nej, den Interesse, der er paa dette Omraade, vil selvfølgelig medføre, at Kommunerne udarbejder og faar Godkendelse af deres Byplaner, og at Undtagelserne bliver de Tilfælde, hvor man, skønt det er nødvendigt og rigtigt og rationelt at gøre det, dog ikke gør det, og hvor Ministeriet derfor maa paabyde det.

Dernæst sagde det ærede Medlem angaaende de Udtalelser, jeg havde fremsat om Forholdene i Sverige og den svenske Lovgivning, at det var ikke noget Eksempel, der havde nogen Værdi, for Forholdene laa helt anderledes i Sverige. Ja, det er meget rigtigt, men jeg tør rigtignok sige, at hvis man ud fra den Maade, hvorpaa dette Problem foreligger i Sverige sammenlignet med i Danmark, skulde drage en Slutning, saa skulde det være den, at det var langt mindre nødvendigt i Sverige at gennemføre en tvangsmæssig Byplanlægning end her i Danmark, simpelt hen af den Grund, at der findes mange flere Landsbyer, Bygder, eller hvad man kalder dem, i dette vidtstrakte Land, hvor Udviklingen foregaar i meget langsommere Tempo, og hvor der derfor for saa vidt skulde være mindre Grund til simpelt hen at fastlægge, at der i enhver Landsby, i enhver Kommune, skal være en Byplan.

Jeg ved i øvrigt ikke, hvad det ærede Medlem mener med, at dette Lovforslag er en Afskrift af den svenske Lov. Det ærede Medlem vil vel ikke anvende Forfatterlovens Bestemmelser over for mig. (*Krag: Nej, nej*). Men det ærede Medlem kan ikke kende den svenske Lov, naar det ærede Medlem siger, at dette er en Afskrift af